

[Himmelstrup.]

som er overordentlig byrdefuld for Erhvervslivet, efter at denne Beskatning har naaet den Højde, den nu har. Forholdet er jo dette, at Loven af 29. Juni 1927 lagde en Afgift af 7 Ø. pr. Liter paa Benzinen. Den blev ved Loven af 19. Oktober 1931 forhøjet med en Tillægsafgift paa 2 Ø. Denne Tillægsafgift blev yderligere forhøjet sidste Sommer ved Loven af 21. Juni med 3 Ø., hvorved altsaa Tillægsafgiften kom til at udgøre i alt 5 Ø. Hertil kommer saa endvidere den Bestemmelse, der blev truffet ved Lovforslaget om Storrømsbroen, hvor Tillægsafgiften blev forhøjet med 1 Ø.

Benzinbeskatningen er saaledes nu i det hele 13 Ø. pr. Liter, hvilket udgør ca. 70 pCt. af Varens Værdi, en Vare, der jo maa karakteriseres som et udpræget Hjælpstof for saa godt som alle Erhverv her i Landet. Men det er ganske vist en Beskatning, der giver en hel Del Penge, idet Forholdet er det, at hver Øres Afgift andrager godt og vel 2 Mill. Kr.

Da den sidste Forhøjelse fandt Sted sidste Sommer, blev der af mit Parti gjort Forsøg paa at nøjes med en mindre Forhøjelse end 3 Ø., men det lykkedes ikke paa Grund af Modstand fra anden Side. Jeg vil nu imidlertid gerne have Lov til at sige, at denne 70 pCt. Beskatning af Varens Værdi føles overordentlig haardt, og vi har i mit Parti overvejet, om der ikke vilde være Mulighed for allerede ved denne Lejlighed at gaa til en mindre Nedsættelse af denne Beskatning, muligvis ved at finde andre Beskatningsobjekter af indirekte Art, muligvis ved at forhøje nogle af de Beskatningsobjekter, som dette Forslag ogsaa omfatter.

Jeg vil gerne gøre den Forespørgsel til den højtærede Finansminister, om han ikke ser nogen Mulighed herfor og kunde tænke sig, at vi optog en Forhandling derom. Og hvis den højtærede Minister ikke ser nogen Mulighed for at gøre det, vil jeg bede ham ved kommende Revision at have sin Opmærksomhed henvendt paa Nødvendigheden af at naa til en Nedsættelse af denne Beskatning. Jeg beder altsaa den højtærede Minister besvare det Spørgsmaal, om der allerede nu skulde være Mulighed for at naa til en Nedsættelse i Benzinbeskatningen, der jo nu er paa 13 Ø. pr. l, for hvis det var Tilfældet, kunde der jo optages en Forhandling om det. Men jeg erkender i øvrigt, at det Beløb, der er Tale om her, utvivlsomt skal skaffes til Veje, saaledes som de økonomiske Forhold for Tiden ligger.

Korsgaard: Man kan vel nok have Lov til at sige, at den Forhandling, vi her fører, i saa høj Grad som overhovedet muligt, er en Skinforhandling. Disse Forslag er jo vedtaget gennem de 3 Partiers Overenskomst, og ikke nok med det, men de er allerede indført paa det kommende Aars Finanslov og er altsaa for saa vidt allerede taget til Indtægt. Det, man har at sige om disse Ting, kan altsaa ikke være med Hensblik paa Forventning om Ændringer i de trufne Aftaler, men Bemærkninger, der kan gælde en fjernere Fremtid, fremkaldt af, at visse Befolkningslag maaske bliver saa talstærke, at de tre Partier, der i dette Øjeblik regerer Landet som en Mare, bliver saa ængstelige for at fortsætte ad disse Veje, at vi maaske kunde faa Lov til at snakke med.

Forslaget er finansielt meget betydeligt. Benzinskatten alene vil formentlig give 15 Mill. Kr., Kaffeskatten henimod 10, Øllet vel 7—8, Chokoladen 4—5, Cigaretterne ligeledes 4—5 Mill. Kr. Dertil kommer de Told- og Afgiftsbestemmelser, som allerede gælder for et Aar i Henhold til Beslutning vedtaget i Oktober sidste Aar, og som for det kommende Finansaar er beregnet til at give 10 Mill. Kr. At der imidlertid er særdeles god Anvendelse for Pengene, kan i Henhold til den Opgørelse, der blev givet over det forventede Resultat af Statsregnskabet for det kommende Aar, ikke bestrides.

Naar man skulde udtale sig om Enkelt-heder i Lovforslaget, kunde der være en hel Del at sige. Vi er og har altid været principielt imod den Vej, man i saa høj Grad er gaaet, at forhøje Afgifter paa Varer, der fremstilles her i Landet, i Stedet for i højere Grad, end sket er, at lægge Byrden over paa Varer, der indføres hertil. Det kan jo ikke bestrides, at Benzinen hører til de Ting, der indføres her til Landet, saa en Beskatning deraf falder for saa vidt godt sammen med de almindelige Synspunkter, de Konservative maatte have. Men vi maa lige godt mene, at denne Beskatning i hvert Fald overfor enkelte Virksomheder kan virke højst urimelig, og vi maa henstille, naar der atter kommer en Tid, hvor vi overhovedet maa snakke med, at man da gør Forsøg paa at lette det noget for disse enkelte Virksomheder.

Jeg tænker her specielt paa By-Omnibusseselskaberne, som jo har overtaget Kørselen under visse bestemte Forudsætninger, ogsaa med Hensyn til Taksten. Nu er det klart, at naar man ændrer Udgifts-